

NATUR/MENNESKERETTIGHEDER: ET NYT BEGREB

Lige som mennesker bør naturen have en selvstændig ret til beskyttelse, for sin egen skyld, ikke blot for at tjene mennesket.

Der kan fastlægges forskellige grader af beskyttelse, og den kan antage forskellige former, alt efter behov og forhold, men det er afgørende, at beskyttelsen opfylder naturens, og ikke nødvendigvis menneskers, behov.

Naturens rettigheder er blevet udtrykt på forskellige måder, måske mest ligefremt i Ecuadors grundlov, i Kapitel syv: naturens rettigheder.

Disse rettigheder kan styrkes ved at fremføre dem som det bestemte begreb *naturrettigheder*, som udgør et ligeværdigt modstykke til *menneskerettigheder*.

Og de kan styrkes endnu mere, hvis de sammensættes til et dobbeltbegreb, *natur/menneskerettigheder*, som udtrykker forpligtelsen til at beskytte både natur og mennesker, hver for sig for sin egen skyld, og sammen, og i forhold til hinanden.

Det kan selvfølgelig lade sig gøre at behandle naturen rigtigt uden at opfinde nye begreber, men det kan være svært at fastholde opmærksomheden på noget uden at være bevidst om det, og det er lettere at være bevidst om noget, når det har et navn.

At naturen skal behandles rigtigt, kan synes at være en selvfølgelighed, og det er også temmelig ubestemt, hvilket gør det sværere at efterleve og lettere at blande begreberne sammen.

Et begreb skal fastlægges og kræver dermed en afklaring, men det fører også til en erkendelse, som kan få tingene til at stå klart og højne bevidstheden, blandt andet om det, at naturen er til i sin egen ret, ikke blot for at tjene os.

Et nyt begreb skal selvfølgelig udvikle sig for at vinde fodfæste og blive til noget, som folk tager med i betragtning, og det tager tid.

Men nogen skal begynde, og give et første forslag til kernen i betydningen af begrebet.

Og denne nogen, eller disse nogen, vil have et forspring og blive styrket af at blive forbundet med det.

Kernen i begrebet natur/menneskerettigheder kan udtrykkes i tre dele:

Natur/menneskerettigheder:

- 1) Naturen har nogle rettigheder, som er lige så ukrænkelige som menneskerettighederne er;*
- 2) Menneskerettighederne omfatter retten til at nyde naturen og retten til at forsvare naturrettighederne;*
- 3) Menneskerettigheder, ukrænkelige i sig selv, kan ikke tilsidesætte naturrettigheder.*

Det kan forekomme som store ord, men er det ikke sådan noget, verden har brug for?

Det foreslåede dobbeltbegreb natur/menneskerettigheder går et afgørende skridt videre, end hvad der hidtil er fremført, fordi det udtrykkeligt giver naturrettigheder den samme stilling som menneskerettigheder, og fordi det udtrykkeligt giver retten til at forsvare naturrettigheder.

I kernebeskrivelsen af begrebet fastslår 1) og 3) udtrykkeligt, at naturretigheder er ukrænkelige og har samme stilling som menneskerettigheder, endda i den udstrækning, at de ikke er underlagt dem.

Det betyder, at naturretigheder ikke kan tilsidesættes, uanset hvor stærkt, det bliver begrundet.

Videre i kernebeskrivelsen af begrebet fastslår 2) udtrykkeligt den dobbelte ret til at nyde naturen og forsvare naturretighederne.

Det betyder, at enhver har retten til at imødegå enhver krænkelse af naturretigheder, på stedet og i tide.

Dette er afgørende i mange uopsættelige sager, hvor det er nødvendigt at handle omgående, der hvor krænkelsen finder sted, for at redde naturen, og måske dem, der er afhængige af naturen, fra uoprettelig skade.

Det er også afgørende i sager, hvor krænkelsen kan have en indflydelse, i hvilken grad det måtte være, på den myndighed, om nogen, der skulle forsvare naturretigheder, og i sager hvor myndigheden selv er krænkelsen.

Det er også afgørende i enhver sag, som bringes op for en domstol, at retten til at forsvare naturretigheder ikke er noget, der skal retfærdiggøres, og hermed åbne sagen for undvigelse i form af modpåstande, som kan afspore rettens gang.

Retten til både at nyde og forsvare naturen giver også en langt bedre beskyttelse af og støtte til oprindelige folk og andre, som lever med naturen og stiller sig på naturens side.

Det er indlysende, at indførelsen af et fælles begreb anvendt over hele jorden er den bedste måde at overvinde enhver begrænsning i dets gyldighed.

Hermed foreslås det dobbelte begreb natur/menneskerettigheder til enhver, der prøver at forbedre rettighederne for både natur og mennesker, af en som yder et stilfærdigt uafhængigt bidrag, i håbet om, at det kan hjælpe med at forene og fremme samarbejde og styrke en verdensomspændende fælles indsats.